

ת"פ 46538/09/12 - מדינת ישראל נגד שון חן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46538-09-12 מדינת ישראל נ' חן
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שון חן

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. התביעה מייחסת לנאשם שני אישומים של קבלת דבר במירמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. לפי גירסת הנאשם בחודש מאי 2010 קיבל הנאשם ממר דן סלע מקדמה בסך 700 ₪ עבור ביצוע הגבהת מעקה בדירתו.

התביעה טוענת כי במועד קבלת הכסף לא התכוון הנאשם לבצע את העבודה ונעלם לאחר קבלת הכסף.

3. באישום השני נטען כי ב- 3/5/2010 הציע הנאשם לאחיות רחל ועדנה דרור לתקן את מרפסת דירתן ברח' אידלסון 16 בת"א.

לאחר משא ומתן סוכם כי הנאשם יבצע את העבודה תמורת 13,000 ₪.

התביעה טוענת כי הנאשם לא התכוון לבצע את העבודה.

האחיות מסרו לנאשם שיק ע"ס 2,500 ₪ כמקדמה עבור עבודת השיפוץ, זאת לאחר שהנאשם התחייב כי השיק לא ייפרע בטרם ביצוע העבודה.

הנאשם גבה את השיק באמצעות חברת א.ש. סחר ובהמשך הודיע לגברות דרור כי נבצר ממנו לבצע

עמוד 1

את עבודות השיפוץ.

4. הנאשם מודה כי קיבל מהמתלוננים את הסכומים שצויינו בכתב האישום אך טוען כי בעת לקיחת הכספים התכוון לבצע את העבודות בגינן נמסרו הכספים אולם בהמשך נקלע למצב כלכלי קשה ולא הצליח לעמוד בהתחייבויותיו.

מהלך הדין

5. האחיות דרור העידו בפניי וציינו כי סיכמו עם הנאשם לבצע שיפוץ במרפסת ביתן תמורת 13,000 ₪. הגב' רחל דרור מסרה כי החליטו בסופו של דבר לבצע את השיפוץ עם הנאשם למרות תמיהות שעלו ממסמכים שהציג בפניהן.

הנאשם ביקש מקדמה במזומן ע"ס 2,500 ₪ הן סירבו ומסרו לו שיק לפקודת א.ש.

העדה ציינה כי ביקשה מהנאשם לדחות בשבוע את פירעון השיק. הנאשם הסכים אולם למרות הסכמתו השיק נפרע.

6. הנאשם טוען כי ביקש את השיק כדי לקנות ברזל לצורך ביצוע העבודה.

7. מהודעתו של מר הרצל משה שהוגשה בהסכמה, ת/12, עולה כי השיק שהתקבל מהמתלוננות נמסר לו ע"י הנאשם כדי לכסות על חובות שהיו לנאשם לעד זה.

8. עדותו של הנאשם בה טען כי קיבל את השיק על מנת לקנות ברזלים אינה מהימנה עלי. שוכנעתי כי הנאשם קיבל את השיק בטענת שווא לפיה יקנה חומרים שעה שידע שימסור אותו למר הרצל משה לצורך כסוי חובות.

9. התנהגותו הכוללת של הנאשם שהתחמק מפגישות עם המתלוננות לא נענה לפניית שלהן ומסר מסמכים שבהם פרטים לא נכונים, מצביעים על כך שהנאשם בפועל לא התכוון לבצע עבודות שיפוץ כשביקש מהמתלוננות סך של 2,500 ₪.

10. באשר להתחייבותו של הנאשם כלפי מר דן סלע. הנאשם הבטיח לבצע עבודת שיפוץ וקיבל לידיו מקדמה בסך 700 ₪. הנאשם מסר למר סלע כרטיס ביקור על שם "בילדרס בע"מ בנייה ושיפוצים", עופר חן מנהל פרויקטים מס' טל' נייד 050-2732976 וכן כתובת אלקטרונית.

כפי שציינה העדה רחל דרור מספר טלפון זה היה מנותק. הנאשם ניתק כל קשר עם מר סלע וכאמור מסר פרטים שאין בינם לבין פרטיו אמיתיים המאפשרים קשר ולא כלום.

11. הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין. שוכנעתי כי בניגוד לדבריו הוא ידע כשפנה למתלוננים כי אין בכוונתו או ביכולתו לבצע את העבודות עליהן התחייב.

סיכום

12. בע"פ 752/90 ברזל נ' מדינת ישראל פ"ד מ"ו (2), 564 נקבע כי האינטרס עליו באה להגן עבירת המרמה הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה.

במקרה זה הנאשם יצר רושם שהוא בעל חברת בנייה פעילה ביקש מקדמה כדי לקנות חומרים ומסר שם של ממליץ שלא היה ממליץ אמיתי.

דברים אלה הביאו את המתלוננות להאמין לו ולמסור לו כספים למר סלע מסר הנאשם פרטים אישיים לא נכונים במטרה לרמות אותו.

13. אני קובע כי הנאשם מסר את הפרטים הכוזבים במהלך המשא ומתן ובעת קבלת הכספים וכי ידע במועד זה כי אין בכוונתו לבצע עבודות שיפוץ.

14. נוכח האמור לעיל, מורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, במעמד הצדדים